

ABONAMENTS

Barcelona, mesos...	2 Ptas.
Catalunya i territoris de la República...	25 "
Amèrica, Itàlia i Portugal, trimestres...	30 "
Països corresponents postal, id.	30 "
Altres països, id.	60 "

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFA

LA PUBLICITAT

BARCELONA, 11 i 13 — TELEFON 19603

BARCELONA

ADMINISTRACIÓ:
RAMBLA CATALUNYA, 64 — TELF. 70190Resistir, resistir, resistir...
Aquesta és la consigna donada al nostre Exèrcit de Llevant. I la compleix amb coratge i serà.

(Del Butlletí de l'Estat Major.)

CRONICA INTERNACIONAL

Un moment crític

D'encà de la signatura del pacte de la retirada dels "voluntaris" és quan cal fixar-se bé en les posicions de les potències. Fins aleshores, Anglaterra haurà anat cerant, amb una lentitud ben seva, un punt de contacte. Les coses han anat prenent un tal aspecte que la signatura del pacte de retirada ha anat per aparèixer om a jaavorable a tothom, o a gairebé tothom. Deixem ara de banda la part de mèrit que en això pot tenir la diplomàcia anglesa, i la que hi han posat els esdeveniments — i per sobre de tots, l'heroica resistència de l'exèrcit de la República — i adonem-nos que, de fet, totes o gairebé totes — insistim en la solvència — les grans potències que signaran el pacte n'esperaven avantatges. Bé, ara el pacte és signat, i ara tothom voldria recollir aquests avantatges. I per això les posicions que es prenguin ara seran particularment interessants.

La d'Anglaterra sembla que ja es va dibuixant. Mr. Chamberlain ha pres una nova actitud totalment seria; ha dit coses que no deia des d'entrevistes defensives dels interessos britànics: ha citat Mr. Hodgson al Govern britànic i el ridet de Mr. Burgess i el ridet mentre no li donen les satisfaccions que demana. Ah, ara que segueix les converses amb Itàlia, pren una posició com si no tingués altre pressa a retirar els voluntaris, a resoldre el problema d'Espanya, a posar en vigor el pacte anglo-italià. Sembla com si cerqués de prendre l'actitud d'un mico disant, l'estil una mica altívol de la vella diplomàcia anglesa. Mentre tant, els ambaixadors a París, a Berlín, a Varsòvia, són tots tres de vacances a Londres.

De la banda d'Itàlia, la posició és més negligència, més insegura. Mussolini ha hagut de disfarçar-se ell per veure de disfarçar el problema angustios de la manca de blat; això no el reforça pas. De més a més, se li endevina un neguit interior, que no pren forma explícita. Per fora es veu clara la necessitat que té d'aparar ràpidament a l'aplicació del pacte amb An-

glaterra, i el desig que té que, per raons de regalot, aquesta fretura no es faci massa visible. D'ací uns atacs violents contra França, mesura aquesta que, per altra banda, comença a gastar-se. D'ací, també, uns atacs contra Anglaterra, molt accentuats, però que podrien convertir-se en qualsevol moment en afalacs i si no en mots d'intel·ligència; el regalot s'ho pot dur.

Però la situació seria relativament senzilla si no hi hagués un foc més que aquest dos elements. La sobtada creixença de l'agitació a Palestina, heus ací un altre fet important. Ve realment de Mussolini, que vol fer-ne un element de regalot? O ve de més indit, d'allò que la premsa conservadora francesa en diu les dèssos obscurs de la qüestió d'Espanya?

El report Hodgson al Govern britànic acusa la gravetat extraordinària que ha pres la penetració dels països totalitaris a l'Espanya de Franco. Però molt especialment, sembla, la penetració alemanya. Heus ací un altre fet essencial. Llavors, us ve la idea que dels països que signaran l'acord de retirada dels "voluntaris", n'hi havia un que no jugava net; és a dir, que no n'esperava avantatges directes, sinó que el signava precisament perquè complaia que el podria sabotjar, i privar així als altres dels avantatges que n'esperaven. És certament aquesta posició de la diplomàcia de Hitler? Ve d'allí l'agitació a Palestina? Ve d'allí la posició que pren França — sempre al dictat d'un o altre?

Això explicaria més encara a reserva angoixa, a nerviositat italiana. Però, sobretot, ens fa veure a necessitat d'observar amb una atenció extraordinària la manera com es dibuixen les actituds de les grans potències després de la signatura de l'acord de voluntaris. Podria donar-se el cas que les posicions, de resultes d'aquella signatura, s'anessin fent bon xic més franges. Cosa que, en definitiva, només ens pot ésser beneficiosa.

L'ESCAQUER D'EUROPA

Mussolini amenaça novament les democràcies: "La lluita d'Espanya continuarà en un terreny europeu i mundial més extens"

I un general alemany escriu: "Espanya és la nostra escola de guerra", "França i Anglaterra han perdut la Mediterrània"

Paris, 11. — La introducció redactada per Mussolini a l'acta del Gran Consell feixista, que tota la premsa italiana destaca amb grans caràcters i enormes titulars en les primeres pàgines, conté dos punts importants:

En primer lloc confirma que la guerra d'invasió d'Espanya és la continuació de la guerra d'invasió d'Abissínia, ambdues organitzades pel feixisme italià "pro Imperi romà". Confirma també que la guerra d'Espanya és un episodi — i no l'últim, com subratlla Mussolini — de la lluita del feixisme contra el liberalisme i la democràcia.

En altra època, aquesta afirmació hauria estat prou per declarar fora de la llei internacional a un agressor que confessa i exalta llurs agressions. Però Mussolini les realitza i les destaca en aquest període de la situació internacional que els feixismes convulsionen i van per fer noves pressions i nous xanxes, especialment prop de l'opinió francesa.

L'agència Havas publica una nota oficial, reproduïda per tota la premsa francesa, assenyalant la indignació de Roma i els violents atacs feixistes contra França, i diu que Mussolini pretén trencar la solidaritat entre París i Londres.

EL QUE EN DIU LA PREMSA FRANCESA

"Le Petit Journal" diu que tota la prosa de la declaració és pura retòrica. L'esmentat periòdic assenyalava una informació publicada ahir pel "Sunday Times", en la qual diu que "Mussolini no vol retirar llurs tropes d'Espanya per tal de no comprometre França".

A desgrat de que la situació torna a presentar-se bastant tèrbola, i a desgrat de les clares manifestacions de sabotatge a l'acord de Londres per part d'Itàlia, la premsa dretista francesa, en general, prefereix no fer comentaris a la nova declaració de Mussolini, especialment perquè es troba enfront a una desautorització del propi Mussolini contra la campanya filofeixista que venia fent-se a França a favor de les "bones relacions" amb Itàlia, i especialment contra la campanya optimista que tractaven de presentar el problema espanyol com arreglat amb l'adhesió del representant de Mussolini al pla del Comitè de No-Intervenció.

Entre la premsa oficial, sols "L'Homme Libre" es fa ressò de la declaració de Mussolini. Senyala el periòdic que, segons Mussolini, les tropes "francoruses" han estat vençudes pel feixisme, i que aquesta lluita "continuarà en un terreny europeu i mundial més extens". Què vol dir exactament Mussolini? — pregunta el periòdic davant aquest llenguatge provocador. — On s'han trobat a Espanya les seves tropes amb les franceses? On creu que pot trobar-les en el perill? Guardem la calma davant aquestes declaracions de Mussolini. Senyalen solament que la premsa francesa, durant el recent incident en que dos ciutadans francesos resultaren ferits, ha sabut guardar un to de moderació. També assenyalen que continuarem considerant la col·laboració franco-italiana com una cosa molt clara perquè volem la pau.

El mateix periòdic destaca que la política del senyor Bonnet està encaminada precisament a repredre les bones relacions amb Roma. "França, sota la direcció del senyor Bonnet, vol fer una política de presència. La setmana passada acabà en una atmosfera de calma; però cal reconèixer que la setmana que comença es presenta en una atmosfera menys tranquil·la".

"L'Homme Libre" aprova l'actitud del Govern anglès davant el problema espanyol i les condicions prèvies per a posar en vigor l'acord anglo-italià. Destaca també la visita del cap de l'Estat Major italià, Pariani, a Berlín, i les seves converses amb l'Estat Major alemany per a organitzar militarment l'èxit i els seus "cops mortals". Acaba afirmant que França i Anglaterra prosseguiran llur tasca a favor de la pau.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

"L'Ordre" reproduïx el text de Mussolini i el presenta als francesos que fins ara han parlat d'un acord amb Roma i han presentat l'acord de Mussolini a Espanya com a "defensa de l'ordre". "Les dictadures — diu el director de "L'Ordre" — tenen llur

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democràcies.

La premsa d'esquerres destaca la gravetat de les declaracions de Mussolini i especialment l'afusellament a les noves guerres ideològiques del feixisme, no solament contra el comunisme, sinó també contra les democrà

ELS ESPORTS

Resum de la jornada esportiva del diumenge

BASE-BALL.—Resultats del Trofeu Comissariat: Patrie, 28 - Barcelona, 20; Reiximont, 33 - Espanyol, 11.

BASKET-BALL.—Resultats del Trofeu Club Cubà: Aquiles, 24 - Unió, 15; Sporting, 36 - Catalunya, 31; Amistós: Unió, 22 - Catalunya, 16.

FUTBOL.—Resultats del Torneig de Lliga: Avenc, 5 - Barcelona, 1; Santis, 5 - Espanyol, 1; Europa, 3 - Badalona, 1; Iluro, 7 - Júpiter, 0.

CICLISME

LA VOLTA A FRANÇA

El belga M. Van den Broeck, vencedor de la cinquena etapa

París, 10. — La cinquena etapa de la Volta a França, Roan-Bordeaux, sobre un recorregut de 197 quilòmetres, ha estat guanyada pel belga M. Van den Broeck, seguit pels italians Serdani i Bini. El francès Frechou, ha entrat en quart lloc. — Fabra.

Un rècord alemany de vol a vela batut pels anglesos

Londres, 10. — El flotant aviator Murray i el pilot Stanley Sprout han establert un nou rècord de vol a vela per a planejadors de dues places, i han batut d'una hora i divuit minuts el rècord mundial, que deien tenir els alemanys Erio Meier i Schneider, des de fa deu dies, en 21 hores i 10 minuts. — Fabra.

TENIS

Opinions destacades sobre el joc de la malaguana Suzanne Lenglen

La mort de la gran campiona, la jugadora francesa Suzanne Lenglen, ha commogut tots els que s'interessin per l'esport del tenis. Des de les primeres figures mundials a l'aficionat anònim, la mort d'aquesta gran jugadora ha estat molt sentida, per la gran pèrdua que ha sofert el tenis, amb la desaparició d'una jugadora que havia estat admirada per tothom.

Heus ací, a continuació, el que opinen del seu joc les primeres figures de la raqueta. El campió anglès Austin, s'expressa així: "Suzanne Lenglen ha estat, indiscutiblement, la més gran jugadora, i a la meua meua rellevant personalitat que ha jugat mai al tenis. Ella era incomparable. El món del tenis està de dol".

Mme. Stammers, una de les millors jugadores angleses, ha dit: "Tot el món admira Suzanne Lenglen. Sempre tan perfecta i tan simplement bellada, ella il·luminava sempre els torneigs de Wimbledon".

Bill Tilden: "Estic profundament emocionat de la mort de Suzanne Lenglen. El lloc que ella ocupava en el tenis mundial, està sempre per sobre dels altres. Jo la ploro, no solament com es plora a un gran amic, sinó també perquè ella representava per a nosaltres una meravella amiga".

El secretari de la Federació britànica de tenis, ha declarat: "Suzanne Lenglen era la més gran jugadora que mai no he conegut. La seva mort és una pèrdua irreparable pel tenis".

Helen Moody-Wills, la gran campiona nord-americana: "Suzanne Lenglen, fou la més gran campiona de tenis que mai ha existit. Jo espero que una pel·lícula de la gran artista que era Suzanne Lenglen, haurà estat conservada".

Joan Borotra: "Amb Suzanne, el tenis mundial perd una figura que no podrà reemplaçar-la".

Aquests són els principals comentaris, dels molts que han aparegut aquests dies, en tots els diaris de l'estranger. El joc de la gran campiona, no serà fàcilment oblidat. El govern francès, per mitjà del seu ministre d'Educació Física, M. Zay, acaba de concedir a Suzanne Lenglen, la Legió d'Honor, pels serveis que ha prestat a la causa esportiva.

FRONTO TXIKI-ALAI
Avui, tard, a les 8:30:
TRINI I TONI
contra
CARMENCHU I ANGELITA
Ni, no hi ha funció.

FRONTO NOVETATS
Avui, tard, a les 8:45, a sala
GALLART I H. JAUREQUI
contra
AZURMENDI - PERREA
Detalls per cartell.

TRENCATS Guarniment ràpid i econòmic
ORTOPEDIA TEIXIDO Aribau, 5

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38
Caçadores punt, panyo i pell, sueters, pellisses, guants, pijames, bufandes, bates, batins
Mitges "FERRO"

GRAN TEATRE DEL LICEU
TEMPORADA OFICIAL D'ART LIRIC
Avui, dimarts, tard, a les 8:30
Tercera actuació del famós divo tenor ANTONI CORTIS, amb la magnífica òpera de Bizet
CARMEN
pels ocasionals artistes Concepció Galland, Maria Espinal, Ricard Fuster i Manuel Gai
Mestre director: Antoni Capdevila.
Direcció escènica: Joan Villavieja.
DIJOUS, tard, a les 8:30:
CARMEN
pel gran tenor Antoni Cortis

EL RACIONAMENT DE PREIX
La Conselleria-Regidoria de Proveliments ha resolt que el racionament de peix fresc continuarà efectuant-se aquesta setmana, amb els límits numèrics 4 i 5 (amb preferència per al 4) del fal de racionament d'aquest article. La distribució es farà per l'ordre següent: dimecres, es despatxaran els de 4 racions; dijous, els de 2, 7 i 9 racions; divendres, els de 1 i 3 racions; dissabte, els de 6 i 8 racions; diumenge, els de 3, 10 i més racions.

OBERTURA D'INSCRIPCIONS PER A OCHO NOUS MENJADORS INFANTILS
La Comissió Interventora de la indústria Gastronòmica fa públic que des d'avui, diumars, a les nou del matí, quedaran obertes les inscripcions per als ocho nous Menjadors Infantis, d'immediata inauguració i que estan situats a les adreces que es mencionen a continuació:
Restaurant infantil número 4. — Per als infants del districte novè, emplaçat al local de Cinema Cortis, carrer de les Cortes Catalanes, davant la plaça de brans de la Monumental.
Restaurant infantil número 5. — Per als infants del districte desè (Poble Nou) al local del Cinema Rivoli, Rambla del Triomf.
Restaurant infantil número 6. — Per als infants del districte cinquè, al local del Cinema Cèntric, carrer del Peu de la Creu.
Restaurant número 7. — Per als infants del districte segon (Sant), al local del Cinema Galileu, carrer de Galileu.
Restaurant infantil número 8. — Per als infants del districte segon (Barrada de les Cortes, al Cinema Les Cortes, carrer de Cabassany, número 3.
Els infants inscrits percebran un àpat diari, que consistirà en una pesseta, per a inscriure's a aquests restaurants cal presentar un certificat de l'Alcalde que residixen a Barcelona des de fa dos anys.
Els orfes de guerra i fills de víduas de guerra hauran d'acreditar la seva condició per a tenir dret a utilitzar el restaurant gratuïtament.
S'inscriuran donament els infants compresos entre els quatre i catorze anys.
El ciutadà Juli Sánchez Lucena ha fet lliurament al conseller d'Economia, senyor Joan Comorera, de la quantitat de sis-centes pessetes, per a ésser destinades a l'obra dels Restaurants Infantis.

NOTES SOLTES
Ha mort a Roses de Llobregat, on residia, la virtuosa senyora Maria Soler i Roig, viua carnal del nostre company en la premsa Joan M. Soler ("Màxim Silvio"). A les manifestacions de sentiment que amb aquest motiu rep el company Soler, hi afegeix la nostra, sincera i cordial.
El Sindicat Obrer d'I. G. i S. (U. G. T.) ha lliurat al conseller d'Economia 500 pessetes per ajut a la instal·lació i propagació dels Menjadors infantils.
Quan es dirigia a Aella, on resideix temporalment, fou atropellat per un automòbil l'escriptor J. Vila i Pagès, el qual sofrí en l'accident una greu ferida al cap, feta com a conseqüència d'un magallament en diverses parts del cos. Fou traslladat al dispensari de Badalona, on li feren la cura d'urgència, i d'allí fou portat a Aella, on segueix millorant. Li desitgem un ràpid restabliment.

Teatre Català de la Comèdia
(BARCELONA)
AVUI, DIMARTS, DIA 12
TARDI, NO HI HA FUNCIO.
KIT: Homage a l'eminent actor ENRICO BORRAS
PROGRAMA
1.er Acte segon del drama d'ONASIS IOLIESIE
ELS VELS
2.on Intermedi de cançons per la **BANDA MUNICIPAL**
3.er Acte segon del drama d'ANGEL GUINERA
TERRA BAIXA
4.ri Monòleg d'ANGEL GUINERA
MESTRE OLEGUER
Ofereix l'homenatge al prestigiós escriptor J. PONS I PAGES

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia cap mal des de dotze dies abans del que van ocórrer els fets; per tant, sol·licità que li fos imposada la pena de 25 anys d'internament en camp de treball.
La defensa, encomanada al tinent de Carrabiners senyor Angel Díaz Perales, va remetre la tesi del fiscal, considerant d'aplicació l'existència de l'article 8 del Codi Penal comú, i demanà la lliure absolució del seu defensat.
Seguidament es votà també en procediment ordinari la causa instruída pel suposat delicte de traïció contra el guàrdia Pere Jaboner Sánchez, de la 8a Companyia del 21 Grup d'Assalt.
De la lectura del sumari es desprèn que el processat havia promunciat davant dels seus companys frases contràries al règim republicà, i a més, havia manifestat desigs de passar-se al camp enemic, on, segons deia, no li passaria res ja que hi tenia un parent seu coronel d'Artilleria a la plaça de Saragossa. En vista d'això fou estranyat vigilat pels seus companys, a un dels quals que expressament es feu passar com a agent de l'Espanya rebel, s'expressà en els mateixos termes, i no arribà a realitzar la traïció perquè sempre que no faltava més que consumar la desídia del seu propi sot per falta de coratge.
El Ministeri fiscal, en el seu informe, estimà que el processat havia comès tres delictes: un de traïció, en gran de temptativa, de l'article primer, apartat c) del decret-lei de 18 de juny del 1937; un altre de traïció, de l'article 240 del Codi de Justícia Militar; i un altre de traïció (a conseqüència de no haver cursat la corresponent denúncia contra el company que es feia passar per agent del camp rebel), tipificada en el 225 del propi Codi de Justícia Militar; d'acord amb l'article 212 del propi Codi, sol·licità la pena de dotze anys d'internament en camp de treball, per al primer, igual correctiu per al segon, i la pena capital per al delicte de traïció.

LA JUSTICIA MILITAR
Una pena de mort per alta traïció
El dia 7 del corrent es reuní el Tribunal Permanent del X Cos de l'Exèrcit per veure i fallar, en procediment ordinari, la causa seguida pel suposat delictiu de traïció contra el soldat de la 1a Brigada Mixta Miquel Segura García.
El processat en ocasió d'un trasllat de forces que marxaven del sector de Balaguer en camió, baixà del vehicle que les conduïa per fer una necessitat fisiològica, i en pretendre pujar novament al vehicle es trobà amb que aquest ja havia sortit; marxà caminant i es presentà a diverses comandàncies, fins que fou detingut i posat a disposició del Tribunal del XVIII Cos, el qual s'informà del coneixement dels fets a favor del Tribunal del X.
Atent a una possible perturbació mental, es realitzà la prova pericial; el processat fou reconegut per tres metges.
El fiscal estimà els fets com a constitutius d'un delicte de traïció, tipificat en l'apartat c) de l'article primer del decret-lei de 18 de juny del 1937, sense poder considerar l'existència de perturbació parcial, ja que aquest no es produí en el moment de la traïció, ja que el processat no patia

Els actes d'abans d'ahir

Homenatge de la 27 Divisió a uns treballadors exemplars

Entre els combatents de la 27 Divisió sorgí la iniciativa d'homenajear els treballadors d'uns dels més importants tallers de material de guerra.

Amb aquesta finalitat es destacà una delegació de la sudista Divisió, composta de comissaris, classes i soldats, la qual era portadora d'un banderó amb la inscripció "La 27 Divisió a la millor brigada de xoc de la producció".

L'acte del lliurament se celebrà diumenge en una de les naus del taller, i va donar lloc a una viva manifestació de confraternitat entre els soldats i els treballadors, exponents de la compensació que existeix entre el front i la rearguardia.

Davant de tots els treballadors el comissari López, del Primer Batalló de la 122 Brigada, lliurà el banderó al comissari del taller, Daniel Ruiz, el qual expressà en uns sentides paraules l'honor que per a ells representava aquest gest.

El comissari López, en un breu parlament, remarcà la necessitat d'estrener cada vegada més el front y de la rearguardia, i exhortà tots els obrers a practicar sincerament la unitat antifeixista, tal com s'ha fet al front, la qual cosa ha facilitat l'enfortiment del nostre Exèrcit.

El secretari general del Club del taller, Joan Navarro, agrai l'oïrena, i féu ressaltar la significació de l'acte que s'estava celebrant.

Finalment Francesc Gutiérrez, en nom de tots els treballadors, dirigí unes paraules de felicitació als combatents de la 27 Divisió per haver donat lloc amb llur iniciativa a aquell intercanvi de sentiments que servirà d'estímul a tots per a seguir lluitant amb més coratge que mai per assolir la victòria damunt els nostres enemics.

Tots els parlaments foren subratllats amb grans aplaudiments i es donaren visques a l'Exèrcit, a la República i a Catalunya, i s'entonaren diversos himnes.

Acabat l'acte la delegació del front i els que l'acompanyaven, entre els quals figurava una representació de l'Aliança Nacional de la Dona Jove, varen visitar les diverses instal·lacions i pogueren comprovar el ritme accelerat amb què treballen aquests obrers, entre els quals domina l'element femení.

Lliurament d'una bandera al batalló de pontoners

En una ciutat de Catalunya ha tingut lloc l'oïrena, per part del Front Popular local, d'una bandera al Batalló de Pontoners. Amb motiu d'aquesta cerimònia se celebraren diferents actes. El dissabte a la nit es repartí un ració especial a la població civil. Diumenge al matí hi hagué un festival infantil, al qual assistiren mil dos-cents cinquanta infants, que rebieren de l'Exèrcit un emporador de xocolata. Actuà un trio de clowns, i la Banda militar tocà diversos himnes. Parlaren els infants, el director de les escoles i el comissari del Batalló. A dos quarts de dotze se celebrà un míting del Front Popular, en el qual parlaren diferents oradors dels partits i diferents organitzacions antifeixistes. A dos quarts d'una l'Exèrcit oferí un dinar als fills dels combatents. A les sis de la tarda tingueren lloc uns exercicis pràctics de Pontoners, els quals realitzaren, davant de la tropa i de les autoritats militars i civils vingudes de Barcelona, el muntatge i desmuntatge d'un pont, la qual cosa es féu en un temps rècord, demostrant la capacitat del grau de perfecció tècnica a què ha arribat el nostre Exèrcit. A dos quarts de vuit, en una magnífica esplanada de la vila, tingué lloc el lliurament solennial de la bandera, donació del poble. L'alcalde donà al comandament militar de la plaça la bandera simbòlica. Immediatament després tingué lloc un altre míting. Ultra diferents representacions del Front Popular, parlaren el comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, senyor Jaume Mirambilles, i el comissari d'Enginyers.

Abans d'acabar l'acte arribà l'inspector general d'Enginyers, coronel Azcarate, que fou rebut per la tropa amb honors militars.

Finalitzà el magnífic àpoc amb una desfilada impecable del batalló de Pontoners.

El coronel Azcarate felicità el comandant i el comissari polític del Batalló pel magnífic comportament de la tropa. Assistiren a l'acte, ultra les persones esmentades, el senyor Esteve, en representació del conseller senyor Comorera; el comandant general d'Enginyers, coronel d'Enginyers senyor Duran; el tinent coronel d'Enginyers senyor Gao; i el comandant i comissari del Batalló de Ponters número 3, que havia estat especialment invitat a l'acte.

Míting de la S. I. A. al teatre Remea

Diumenge al matí al teatre Remea se celebrà el míting organitzat per la S. I. A. per donar a conèixer l'obra humanitària que realitza i per explicar la importància de la commemoració del 19 de juliol als fronts.

Assistí a l'acte molt de públic. Presidí el míting Aranzáez, pel Consell Nacional de la S. I. A., el qual alludí a la importància de l'obra que realitza aquest organisme, obra que abasta tant la rearguardia com els fronts.

Seguidament parlà Manuel Pérez, el qual desenvolupà el tema "Solidaritat Internacional Antifeixista", i digué que la S. I. A. constituïx un front de combat contra el feixisme internacional, dedicant a aquesta finalitat tot l'entusiasme i tot l'esforç.

Es referí després a l'ajut rebut pel poble espanyol del proletariat internacional i alludí a les seves campanyes de propaganda a França a favor de la causa republicana.

Després parlà Nativitat Mulet, la qual tractà el tema "La S. I. A. i la infància". Tractà un paral·lel entre la vida de la dona i del nen sota el règim abollit i l'actual època de llibertat. Amb paraules fàcilment comprensibles als infants i les Residències d'Estudiants, institucions que sosté la S. I. A. i en les quals, de cara a la vida i a les seves realitats, es forgen les generacions de demà.

Seralfi Aliaga dissertà seguidament sobre "El gest i la data del 19 de juliol". Començà dient que Espanya, ara com ara, en cap època, està escrivint les seves pàgines d'història veritable.

Acabà significativament la seva conferència que Espanya se sabrà estructurar, un cop acabada la guerra, d'una manera humana i lliberal, conforme al programa de reivindicacions que assenyalen els treze punts del Govern Negrín.

Aranzáez clougué l'acte fent un resum dels parlaments anteriors.

Inauguració de l'Euzko-Etxea (Llar Basca)

Diumenge al matí tingué lloc la inauguració oficial de la Llar Basca, instal·lada a l'Avinguda de les Corts Catalanes, de la nostra ciutat. L'acte es veié molt concorregut. El local estava envoltat magníficament, i la sala on es reuniren els invitats era presidida pels retrats d'Azaña, Aguirre i Companys, i les banderes basca, catalana i republicana.

Grups d'espatdantzaris i xistularis interpretaren i ballaren diverses danses i altres manifestacions del folklore d'Euzkadi.

Se serví un "lunch", que fou presidit pels ministres del Govern de la República senyors Irujo i Uribe; Toyos, conseller del Govern basc; Gomendio, president de l'Euzko-Etxea; el diputat Viguri; Tremoyia, secretari del Ministeri d'Estat; el conseller i president de l'Assemblea municipal de Barcelona, senyor Aragó, en representació de l'alcalde; els senyors Bustos, secretari polític del ministre de Governació; Sasiain, ex alcalde de Sant Sebastià; Zulaica, de la Diputació de Guipúscoa; Cintora i Sabio, de la Diputació de Biscaia; Jaurregi, secretari general de la Presidència, i altres personalitats.

El president de la Llar Basca, magistrat senyor Gomendio, pronuncià unes paraules. Celebrà la inauguració que es portava a cap i oferí el nou estatge a tots els bascos, sense distinció de partits. Agrai l'acolliment que Catalunya ha donat als seus germans de Bascònia, i féu vots per una ràpida i esclatant victòria damunt del feixisme i per les llibertats de tots els pobles d'Ibèria.

Al final foren entonats els himnes nacionals d'Euzkadi, de Catalunya i de la República.

Inauguració de la primera caserna de Recuperació Joan Negrín

En una població situada a la demarcació del C. R. I. M. número 19 tingué lloc diumenge la inauguració de la primera caserna de Recuperació, com també de les seves dependències i tallers. Assistiren a l'acte, que fou d'una gran senzillesa no exempta de solennitat, el comissari de la Inspecció general del C. R. I. M., senyor Joaquim Almendros, el qual ostentava, a més, la representació de l'inspector general, tinent coronel senyor Servand Marreco; el cap del C. R. I. M. núm. 19, coronel Bosch; el comissari de l'esmentat C. R. I. M., Rascon; el cap tècnic de la Inspecció de Recuperació, major Martín; el comandant militar de la plaça, major Sornoz; el tinent coronel de Carabiners senyor Ignasi Grau; el delegat de la Comandancia de Carabiners senyor Galo Martínez; el tinent Martínez, cap d'Estat Major d'Aviació; l'alcalde, senyor Vidal, i representants de tots els sectors que integren el Front Popular.

Després de recórrer les diverses dependències de la caserna, l'organització de la qual hom pot oferir com a model, LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRÀCIA, 30

Pintura i escultura dels primers dels últims artistes contemporanis

LA PINACOTECA

EXPOSICIÓN COLECTIVA DELS MILLORS PINTORS MODERNES

SALA BUSQUETS

</

L'aviació xinesa ha enfonsat tres vaixells nipons mentre aquests bombardejaven poblacions. Les inundacions al Japó han causat 434 morts, 3.707 ferits i 426 desapareguts

LA PUBLICITAT

Els agitadors continuen produint disturbis a Palestina. Els mariners del "Repulse" i del "Emerland" presten servei d'ordre públic a Haïffa. Ha arribat el primer batalló

L'ESCAQUER D'EUROPA

I a Berlín...

"El centre d'equilibri europeu s'ha desplaçat de Londres a Berlín"

«França i Anglaterra han perdut la Mediterrània»

"Espanya és la nostra escola de guerra"

escriu en una memòria el general Von Reichenau

(Ve de la primera pàgina)

Paris, 11. — "L'Oeuvre" publica un document alemany. Es tracta de la memòria llegida pel general von Reichenau als caps del nacional-socialisme. "Espanya és actualment la nostra escola de guerra", diu el general de Hitler, i "França i Anglaterra han perdut la Mediterrània".

En la seva llarga memòria, que ocupa més d'una pàgina de periòdic, el general aplaudeix la política de Franco, contrària a França i Anglaterra. El general diu que Alemanya ha ajudat Franco. El centre de l'equilibri ha estat desplaçat de Londres i de París a Berlín. El centre de l'activitat política a Europa occidental és ara Berlín. La base d'Espanya, a més d'esser una escola de guerra per a l'Exèrcit alemany, ha donat a Alemanya els mitjans polítics de dominar tota una situació. La memòria del general diu que el Govern portuguès està molt ben disposat davant el moviment de Franco, i Alemanya pot dominar també Portugal, on hi ha un sentiment d'unió ibèrica contra els anglesos.

L'estudi es refereix després, especialment, a particulars tècnics sobre les armes modernes, l'aviació i les armes motoritzades que han estat experimentades a Espanya. També s'ocupa de la tasca a l'Àfrica del Nord contra la influència francesa i desafia l'activitat d'Itàlia en les colònies franceses. — Agència Espanya.

Mentrestant a Londres encara parlen de l'acceptació de Burgos

Aquesta setmana hi haurà una reunió d'ambaixadors

Londres, 11. — El Govern presentarà avui a la Cambra el text complet del pla anglès per a la retirada dels combatents estrangers d'Espanya. Immediatament es publicarà en un "Llibre Blanc".

El redactor diplomàtic de l'oficiós "The Times" diu que "el Govern espanyol i els rebels de Burgos han rebut el text per a acceptar o rebutjar el pla britànic, o bé per a proposar modificacions". "Un altre aspecte de la situació internacional, afegit, — serà discutit durant els dies propers, perquè a Londres es trobaran diversos ministres i els ambaixadors anglesos a París, Berlín i Varsòvia".

El redactor polític del "Times", després de parlar de la coneguda tesi de Chamberlain respecte a la retirada dels combatents estrangers i les seves conseqüències, diu que "totes dues parts han acceptat en principi el pla anglès. El Comitè de No intervenció serà convocat molt aviat per a

nomenar les dues comissions encarregades de procedir al cens dels combatents estrangers". — Agència Espanya.

ELS JURISTES HAN D'ESTUDIAR LA NOTA DE BURGOS PERQUE NO S'ENTEN

I Franco no contesta les demandes d'aclariments

Londres, 11. — Mentre s'espera l'arribada dels aclariments demanats a Burgos a la nota contestada rebuda, amb el títol de la protesta del Govern britànic pel bombardeig de vassalls navegant sota el pavelló anglès, s'ha demanat informe dels juristes del Foreign Office sobre la interpretació a donar a la frase "els vassalls mercants anglesos que es trobin en ports espanyols no seran atacats especialment".

Als medis diplomàtics es conceptua de difícil la interpretació que pugui donar-se al concepte. El criteri general és que vol dir que els atacs no van dirigits directament contra els vassalls britànics i que per un fet accidental surten perjudicats en les operacions de bombardeig dels ports en territori de la República.

En els dits medis conceptuen de difícil la interpretació general de la nota franquista. S'afirma que Burgos insisteix prop del Govern de Londres sobre dos punts que foren exposats en una nota anterior: la neutralització del port d'Almeria i la del petroli i material militar considerats com a contraban de guerra. — Fabra.

Lord Halifax rep els ambaixadors a París i a Berlín i l'americà, a Londres

Londres, 11. — Lord Halifax ha rebut aquesta tarda al Foreign Office al Sr. Eric Phipps, ambaixador d'Anglaterra a París; al Sr. Neville Henderson, ambaixador de Berlín, i al senyor Jessen Kennedy, ambaixador dels Estats Units a Londres. — Fabra.

L'EXERCIT ANGLÈS DE L'AIRE TINDRÀ UNA FLOTA DE FORTALESES VOLANTS

3.600 Km. sense escala amb 5 tones de càrrega útil

Londres, 11. — El "Daily Express" comunica que la "Royal Air Force" ha encarregat una flota de "fortaleses volants".

Aquests avions són del tipus d'hidroavions civils anomenats "Empire", dels quals se subministren 32 aparells a la Imperia. Altravés. Poden efectuar un vol de 6.000 quilòmetres sense escala, amb una càrrega útil de cinc tones i a una velocitat d'uns 300 quilòmetres per hora. — Fabra.

El Congrés de la Lliga dels Drets de l'Home

S'OCUPARÀ A FONS DE LA DEFENSA DE LA DEMOCRACIA

Paris, 11. — "L'Oeuvre" informa que el proper Congrés de la Lliga dels Drets de l'Home va a estudiar d'una manera profunda el problema de la defensa de la democràcia.

El Congrés de la Lliga tindrà lloc a Avinyó els dies 16, 17 i 18 del mes que som. Ha estat establert un pla de treball per a estudiar concretament els mitjans pels quals els règims democràtics podran lluitar eficaçment contra els seus enemics.

El principal d'aquests enemics és el feixisme internacional. L'experiència d'aquests darrers anys demostra clarament quins són els procediments utilitzats pel feixisme per atacar les llibertats públiques dels seus propis països i per a fomentar als Estats democràtics els partits d'acció feixista, els quals provoquen agitacions i desordres contra els règims democràtics, utilitzats per a això pel feixisme internacional. — Agència Espanya.

EL POBLE DE LONDRES NO DEIXA PARLAR EL FEIXISTA MOSLEY

Londres, 11. — Els grups feixistes de Londres intentaren celebrar un miting i una manifestació. La multitud que omplia el local interrompé constantment el cap feixista. Mosley, que parlava, la policia intervingué per assegurar la "llibertat de paraula" al cap feixista, però Mosley no pogué parlar de cap de les maneres. — Agència Espanya.

Howard Hughes, amb cinc tripulants, ha cobert, en 16 h. 35 m., la distància de Nova York-París

París ha tributat una entusiàstica rebuda als tripulants del "New-York World Fair"

Flyd Bennett, 10 (EE. UU.). — L'aviador Hughes que intenta efectuar la volta al món en avió, ha decidit emprendre la marxa definitivament a primeres hores d'aquesta tarda. L'entusiasme dels nous ciutadans de l'aparell, no ha acabat encara. Howard Hughes ha confirmat la seva intenció d'efectuar la volta al món establint un nou rècord. Ha rebut autorització per a volar damunt la URSS sota un itinerari limitat. A pesar d'haver rebut una autorització semblant per part d'Alemanya, ha decidit volar damunt Txecoslovàquia i evitar tot vol sobre territori del Reich.

EL QUE DIU UN DELS TRIPULANTS

Flyd Bennett Field (EE. UU.), 10. — El il·luminat aviador Thomas Thurlow, membre de la tripulació de l'avió transatlàntic, ha manifestat, a un redactor de l'agència Havas.

"Tot està disposat per a la sortida i l'intent de volta al món". El lleuger retràs ha estat degut a un caprici del motor la reparació del qual ha quedat resolta. Segons els aviadors, les previsiones meteorològiques són excel·lents per a la travessia de l'Atlàntic. El vent és favorable. A bord de l'aparell han estat embarcats els queviures necessaris; lleit, aigua, café, mandítries, etc. A càrrega la provisió d'essències. Hughes compta amb arribar a les 9.30 de la nit, horari de Nova York.

DETALLS SOBRE LES CARACTERÍSTIQUES DE L'AVIO

Nova York, 10. — L'aparell amb el qual l'aviador Howard Hughes pensa efectuar el raid Floyd Bennett - París en menys de 22 hores per a batre el rècord que posseeix Lindbergh i per a donar la volta al món després, per tal de millorar la marca establerta per Wiley Post, és l'aeròdrom de Floyd Bennett, un enginyer mecànic Land ha revisat durant el dia d'avui, per última vegada, els motors i les conduccions interiors.

L'avió de Hughes, el "New York World Fair", va equipat amb els darrers perfeccionaments mecànics i de radiocomunicació.

L'aparell porta helix "hydromat", amb timó automàtic no influenciable pels corrents magnètics que és possible trobar en passar per damunt de Terranova.

La cabina destinada a gabinet de radiocomunicació és importantíssima i constitueix la darrera paraula en matèria de tècnica radiotelegràfica. Tres aparells transmissors-receptors permetran que l'avió estigui en contacte permanent amb Europa i amb els Estats Units. El primer aparell pot funcionar sobre una gamma de 17 longituds d'ona, que varien entre els 583 i els 22.000 kc. El segon aparell funciona sobre 8 freqüències; el darrer amb una potència de 15 vats sobre 4 freqüències.

En el moment d'aviar-se el pes brut de l'aparell serà d'unes 12 tones aproximadament; transportarà 6.553 litres de gasolina i 464 litres de lubricants, la quantitat que donarà un radi d'acció de més de 10.000 quilòmetres. Hughes portarà a bord certa quantitat d'oxigen, a fi de poder volar a altures que varïaran entre els 3.000 i els 4.500 metres.

A bord de l'aparell es rebran cada mitja hora els bulletins meteorològics, i també cada hora, des de l'avió es transmetran notícies relatives a les condicions de vol. Per altra part, totes les Compagnies de navegació han anunciat que les estacions radiotelegràfiques dels seus vaixells estaran constantment en contacte amb l'avió, a fi de prestar-li l'auxili que pugui necessitar.

Aquesta tarda, el camp d'aviació de Floyd Bennett està envoltat pel públic, en nombre de desenes de milers de persones, contingudes amb prou feines per dos cordons de policies.

Cap a darrera hora de la tarda les condicions atmosfèriques eren favorables i es donava per descomptat que Hughes podria iniciar el raid aquesta mateixa nit.

La premsa de la tarda recorda la primera prova d'aquest gènere, que fou la de Lindbergh, i l'entusiasme que en aquella època va despertar.

Els treballadors de l'Empresa Col·lectivitzada Casa Vilardell es disposen a commemorar dignament el segon aniversari del 19 de juliol

El Consell Obrer d'aquesta Empresa en nom dels treballadors ha acordat commemorar el gloriós aniversari del 19 de juliol fent llurament d'unes banderes a la 14 Brigada Mixta de la 30 Divisió que apadrinen, per la qual cosa una Comissió es traslladarà al front i a la vegada, repartirà entre els soldats quatre mil peces de roba entre tovallols, mitjons i samarretes.

A més han destinat per als diferents Hospitals de Sang set mil cinc-centes pessetes. Per a Ajut Infantil de Reraguarda i Assistència Infantil dels mil cinc-centes pessetes a cadascuna de les dites institucions.

També han un repartiment de joguines als petits refugiats asturians que la dita Empresa té sota la seva protecció. Als menjadors infantils, mil pessetes a cadascun d'ells.

Apadrinament oficial d'un grup de nens d'Assistència Infantil anant, per tant, des d'aquí, a data, del seu compte totes les despeses que originin la manutenció d'aquest grup.

Als cent vint-i-un companys d'aquesta Empresa que estan al front, els serà feta tramesa d'un equip de robes.

Ningú no dubta que Hughes aconseguirà batre amb gran avantatge el rècord que va establir aleshores el cèlebre coronel, puix que aquest va haver d'efectuar el vol en condicions tècniques molt desfavorables. — Fabra.

LA SORTIDA

Floyd Bennett, 11. — La impaciència del públic anava en augment després de mitja nit. Molts centenars de persones portaven ja moltes hores a l'aeròdrom. Afortunadament, el temps ho feia agradable i romandre en aquell lloc.

Hughes anava i venia, nerviós. Es negava sistemàticament a donar a conèixer quins eren els seus projectes ni a fer cap declaració.

L'aviador ha produït la mateixa impressió que produí Lindbergh, no austeritat, negativa a fer manifestacions, etcètera.

Finalment, pocs moments després de les dotze de la nit, el senyor W. Allen, president del Comitè de l'Exposició de Nova York, ha arribat a l'aeròdrom i ha fet llurament oficialment de l'avió a Howard Hughes, declarant que es dedicava a "la causa de la pau internacional i del progrés".

Després de breus preparatius, l'avió, que ja estava en ordre de marxa des de feia algunes hores, emprengué majestuosament el vol entre visques i aclamacions de la multitud. — Fabra.

L'AVIO "NEW-YORK WORLD FAIR"

Floyd Bennett, 11. — L'avió d'Hughes el qual ha sortit de París, com a primera etapa de la volta aèria al món, és un "Lockheed 14" que està batejat amb el nom "New-York World Fair". Va provista de dos motors de 1.100 cavalls i la seva tripulació es compon de cinc persones: Hughes, pilot; dos navegants, els senyors Harry Connor i John Thomas Thurlow; un radiotelegrafista anomenat Stoddard i el mecànic Lund.

L'avió ha estat donat pel Comitè de l'Exposició de Nova York.

Howard Hughes és portador de cartes d'invitació per a l'Exposició dirigides a tots els caps d'Estat dels països on ha de fer escala l'avió.

El tomb al món es presenta com un viatge de propaganda per a la futura Exposició de Nova York. — Fabra.

A 647 KILOMETRES DE NOVA YORK

Nova York, 11. — A la 1.06 minuts d'aquesta matinal Hughes ha fet saber per ràdio que volava per damunt de Nova Escòcia (Canadà), a uns 647 quilòmetres de Nova York i que seguia feliçment el vol. — Fabra.

A 1.127 KILOMETRES, BON TEMPS, 290 KILOMETRES PER HORA

Nova York, 11. — A les tres i vint minuts d'aquesta matinal Hughes comunica per ràdio que ha deixat darrera la illa de Cabo Breton i que es troba a 1.127 quilòmetres de Nova York.

El vol es desenvolupa a una velocitat de 290 quilòmetres per hora. Iu que el temps es presenta molt favorable i que la visibilitat és excel·lent. — Fabra.

AL NORD DE SANT JOAN DE TERRANOVA

Nova York, 11. — A les 5.30 Hughes passa lleugerament al nord de Sant Joan de Terranova, a 1.710 quilòmetres de Nova York.

L'aparell vola a una altura de 2.700 metres i ara la seva velocitat és de 310 quilòmetres per hora. El vent és favorable. — Fabra.

L'APARELL CONSUMEIX MES GASOLINA DEL PREVIST

Nova York (Urgent). — L'aviador Howard Hughes, comunica per ràdio que el seu aparell ha consumit més gasolina de la que havia calculat, per consegüent creu que haurà d'aterrar abans de la Bourget i possiblement a Irlanda. — Fabra.

Nova York, 11 (Urgent). — Acaba de rebre's el següent radiograma: "A conseqüència de la calor regnant m'ha estat impossible escalfar gasolina. No obstant, crec que arribarem a París; de totes maneres, podem aterrar a l'aterra banda de l'Atlàntic". — Firmat, Howard Hughes. — Fabra.

L'AVIO ESTÀ A 965 KILOMETRES D'EUROPA

Es calcula que la primera etapa durarà de 17 a 18 hores

Nova York, 11. — El transatlàntic francès "Ile de France" comunica per ràdio que a les 10.25 del matí (hora de Greenwich) ha captat un missatge

de Howard Hughes en el qual aquest comunica que es troba a 3.620 quilòmetres de Nova York, o sia a 965 quilòmetres de la costa irlandesa.

En tenir coneixement d'aquesta informació, el senyor Albert Lodwick, organitzador del raid, ha declarat que calculava que Hughes efectuarià el recorregut Nova-York-París en disset o divuit hores. — Fabra.

Nova York, 11. — Urgent. — A les dues de la tarda (hora francesa d'estiu) l'aviador Hughes es trobava a 350 quilòmetres de la costa irlandesa, volant a una velocitat de 360 quilòmetres per hora. — Fabra.

Hughes ha arribat a Le Bourget

Le Bourget, 11. — Urgent. — L'aviador nord-americà Howard Hughes ha aterrat en aquest aeròdrom a les 4.55 de la tarda. — Fabra.

16 hores 35 minuts

Le Bourget, 11. — L'aviador Hughes sortí de Floyd Bennett Field ahir, a les 11.20 de la nit (hora de Greenwich) i ha arribat a Le Bourget a la 4.55 de la tarda d'avui (hora francesa d'estiu); per consegüent, ha cobert la distància Nova York-París, en 16 hores i 35 minuts. — Fabra.

SORPRESA I ENTUSIASME

Paris, 11. — La notícia de l'aterratge de l'avió de Howard Hughes a Le Bourget, ha circulat ràpidament per París, on ha causat estupefacció general.

En efecte, no s'esperava el bimotor nord-americà anomenat fins a les set de la tarda. I ha estat precis que el públic veïes en els altaveus de la ràdio la sensacional notícia, confirmadora del rumor que circulava tan insistentment, perquè el públic parisenc es rendís a l'evidència.

La primera notícia de la presència de Howard sobre terra francesa ha aparegut a les pissarres col·locades als bulevard, a les 4.50, dient que "procedent de l'oest es veia un punt negre que es feia gran ràpidament". Al cap de poc es confirmava que aquest "punt negre" era l'aparell de Hughes. Seguidament, després ja han vingut les altres notícies: Hughes vola sobre l'aeròdrom, Hughes aterra, Hughes és aclamat sorollosament.

L'entusiasme s'ha despertat a París. En molts establiments s'han posat banderes franceses i nord-americanes.

Mentrestant, a l'aeròdrom, l'ambaixador dels Estats Units, senyor William Bullitt, saludava afectuosament l'aviador i els seus companys de raid; el coronel rançois, representant del Ministeri francès de l'Air, ha saludat igualment els aviadors en nom del Govern de la República. També es trobaven a l'aeròdrom els aviadors francesos Codes, Detroyat i altres.

En el moment de sortir de la carlinga Hughes i els seus companys, la multitud que s'havia congregat a l'aeròdrom ha esclatat en una formidable ovació, mentre Bullitt abraçava Hughes i el conduïa al saló d'honor de l'aeròdrom. — Fabra.

La S. D. N.

El Comitè Econòmic voi normalitzar Europa

Ginebra, 10. — Ha acabat les seves tasques el Comitè Econòmic de la Societat de les Nacions en la seva 48 sessió.

El Comitè, en el seu informe, resumeix les tasques realitzades i les conclusions obtingudes a través de les deliberacions hagudes en el seu si; assenyala la urgència econòmica en la que es refereix a Europa, i invita a l'execució immediata de les parts principals de tal programa, que es presenten especialment a transaccions bilaterals.

El Comitè reconeix a l'efecte el caràcter constructiu de la proposició en Zeeland. — Fabra.

La U. I. pro S. de N.

UNA CONFERENCIA PER A RESOLDRE EL PROBLEMA JUEU

11. 10. — La Unió Internacional d'Associacions per la Societat de les Nacions, ha adoptat en el curs d'un Congrés que acaba de celebrar-se a Jopenguen, una resolució invitant a la Societat de les Nacions a convocar ensems una conferència internacional amb la finalitat de resoldre el problema jueu a Europa. Aquesta conferència tindrà per objecte, d'una banda, facilitar als Estats assistència financera; l'organització del seu territori i facilitar la instal·lació d'una població nombrosa i ajudar, per altra banda, els jueus a crear i organitzar a Palestina un Estat nacional, així com facilitar la immigració d'una part d'ells als països susceptibles de suportar un augment de població o facilitar el seu establiment en territoris poc habitats que ofereixin possibilitats de colonització. — Fabra.

L'AVIADOR ES PROPOSA SEGUIR EL VOL

Le Bourget, 11. — Howard Hughes i els seus companys es proposen continuar avui mateix, si les condicions atmosfèriques són favorables, el seu raid, per tal d'intentar batre el rècord de la volta al món que estableix Wiley Post.

Al camp d'aviació, on els aviadors continuen revisant l'aparell, hi ha nombroses personalitats, entre les quals figura el senyor Corbin, director de l'Aviació civil francesa i nombrosos pilots mundialment coneguts. — Fabra.

Hughes ha començat a fer els preparatius per a la segona etapa

Le Bourget, 11. — A darrera hora de la tarda han començat els preparatius per al nou raid entorn al món que prepara Hughes.

Mentre s'enfilaven aquestes operacions, hom lliura a Hughes el butlletí meteorològic per a la continuació del raid; el cel és cobert fins al Rin, i boirós fins a Polònia i la URSS. L'aviador demana dades complementàries amb la finalitat d'efectuar el raid volent sobre la zona d'aterratge; és a dir, a 3.000 metres d'altura.

A les set del vespre, tot està a punt per al raid.

En aquest moment entra a l'aeròdrom l'aviador australià Joan Batten, que actualment es troba a París, i que felicita entusiasmada Hughes i els seus companys de raid. — Fabra.

Le Bourget, 11. — A les vuit del vespre, quan era acabada la revisió de l'aparell d'Hughes, els especialistes han descobert una avaria segons sembla superficial, però que després d'examinada convenientment s'ha vist que era verament greu. Es tracta de dues peces metàl·liques anomenades "guinol" que hauran d'esser substituïdes. Aquestes peces permeten la maniobra de timó en profunditat; per consegüent, són d'importància capital per a la direcció de l'aparell. Els mecànics de l'Air France han posat ràpidament mans a la feina sota la vigilància personal d'Hughes.

Aquest ha aconsellat a l'ura compans que anessin a descansar en la mateixa aerostació.

S'annuncia que si tot va bé Hughes podrà volar cap a mitjan nit, però que si la reparació es prolonga no podrà sortir almenys fins a la matinal. D'aquesta forma, els aviadors nord-americans perden un temps preciós a causa d'un incident inesperat a Nova York; en aixecar-se, l'avió, excessivament carregat, tota el sol amb la cua, incident que ja aleshores determinà un retard en la sortida. — Fabra.

ANGLATERRA

El rei està malalt, però anirà a París el dia fixat

Londres, 11. — Anit passada als passadissos del palau de Buckingham s'annuncia que el rei, que passa el seu week end real a Lodge Windsor, sofria un lleuger atac de grip intestinal.

Pou publicat el següent butlletí facultatiu: "Sa Majestat pateix una lleugera grip intestinal que l'obligarà a un descans de dos dies. Aquest descans es considera necessari, particularment amb motiu del viatge que el rei ha de fer a França".

El butlletí està signat per lord Dawson de Pen. — Fabra.

Paris, 11. — Segons informacions de bona font, la lleugera indisposició del rei d'Anglaterra, no durarà més que dos o tres dies. Per consegüent, el viatge dels sobirans anglesos a França se celebrerà en la dita fixada. — Fabra.

Faramalla i fam

Una revista anglesa parla de les condicions de vida del poble italià

Londres, 11. — El "New Statesman and Nation" publica un article de Davidson sobre les condicions de vida i de treball dels camperols a la Itàlia feixista. La població camperola d'Itàlia és una mica menys de la seva població total, i en gran part es compon de jorgallers. El nivell de vida d'aquests jornalers de disminuint continuament des 1927 ençà. Aduh, però, els camperols que tenen una mica de terra es troben en una situació molt difícil, aconseguint per uns deutes creixents amb els Bancs.

Davidson afirma que totes les declaracions del feixisme sobre les seves preteses reformes agràries no responen a la veritat. — Agència Espanya.

L'estada dels delegats universitaris britànics

Els delegats dels estudiants britànics fan importants manifestacions

"LA NO-INTERVENCIO, DE LA MANERA QUE S'APLICA, NO ES RES MES QUE UN PERJUDICI PER A LA REPUBLICA ESPANYOLA"

diu l'estudiant afiliat al Partit Conservador

"Encara que per haver-ho dit em matessin, reconec que el meu partit està demostrant una gran debilitat" — diu l'estudiant laborista

(Ve de la primera pàgina)

En una entrevista tinguada amb aquests estudiants que, com hem dit, representen individualment diversos partits i Associacions angleses, ens han fet manifestacions que transcrivim com a expressió de la joventut britànica.

Edward Heath, estudiant de la Universitat d'Oxford, ens fa constar que si bé moralment porta ja representació de molts companys que senten les mateixes simpaties que ell, vers nosaltres, no ve com a representant oficial del partit conservador, al qual pertany, degut a que en el seu viatge visitaran únicament la nostra zona, no podent per tal motiu ostentar-la. Fa constar que a la zona de Franco s'han posat, entrebanca a la seva entrada, assabentats que la Delegació visitava el nostre territori.

— El nostre país — ens digué — viu la tragèdia espanyola. Entén que la No intervenció, si fos aplicada per igual a totes dues bandes, i no de la manera unilateral tal com es veu utilitzant, podria rendir un profit eficaç, però reconeix també que la seva mala aplicació no és més que un perjudici per a la República espanyola, contribuint a que la guerra sigui més llarga. Darrerament el discurs de mister Eden ha produït certa milloria en aquest terreny, recolzada pel mal efecte de la immoralitat de Mussolini, que no ha complert la seva paraula de retirar les seves tropes, així com l'acord anglo-italià, no entrà en vigor encara.

Com a membre del partit conservador anglès, referint-se a l'afèbliment que en les seves files pogué produir la retirada de mister Eden, diu que aquest fet ocasionà el plantejament d'una escissió dintre el partit, si bé davant la gravetat de la situació internacional i la repercussió que això hauria tingut, s'entengué que el moment no era oportú, i per conseqüent, el partit, davant l'afèbliment de Mr. Eden, ha aconseguit un major prestigi en el seu centre.

Sube l'opinió de certs periòdics d'esquerra i liberals, que apuntaven un major predomini de Mr. Chamberlain, declara que actualment, ho considera impossible de tot punt.

Consultàrem a aquest mateix estudiant quin és el seu parer sobre la guerra europea.

Edward Heath respongué a la nostra pregunta dient que fa uns mesos, davant l'actitud de Mr. Chamberlain, totom es creia que sobrevindria una catàstrofe mundial, però que en vista de l'actitud ferma i decidida en què s'han col·locat per primera vegada Franco i Anglaterra, desaparegueren els temors i, actualment, és criteri de la majoria que una guerra d'aquest caràcter

no és possible que sorgi per ara.

Les joventuts conservadores admiren en Mr. Chamberlain una figura plena de fe i energia, i per bé que el considerin equivocant en la seva línia política, davant la decisió en el compromís de les seves decisions preferen un cap que treballa energicament, a un altre de vacilant que cada dia es pronuncia en forma diferent